

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 22 września 2021 r. w sprawach połączonych T-639/14 RENV, T-352 i T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/Komisja Europejska popierana przez Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon, wniesione w dniu 1 grudnia 2021 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-739/21 P)

(2022/C 37/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: Antonios Bouchagiar i Paul-John Loewenthal)

Pozostali uczestnicy postępowania: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (skarżąca w pierwszej instancji), Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon (interwenient w pierwszej instancji)

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 22 września 2021 r., w sprawach połączonych T-639/14 RENV, T-352/15 i T-740/17, DEI/Komisja;
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi wniesionej w pierwszej instancji w sprawie T-740/17 i oddalenie tej skargi (ewentualnie, wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie trzeciego i czwartego zarzutu skargi o stwierdzenie nieważności i oddalenie ich oraz w przedmiocie części pierwszej i drugiej piątego zarzutu skargi o stwierdzenie nieważności oraz przekazanie sprawy T-740/17 Sądowi do ponownego rozpoznania w odniesieniu do pozostałych zarzutów skargi o stwierdzenie nieważności) i jednocześnie stwierdzenie, że skarga w sprawach T-639/14 RENV i T-352/15 stała się bezprzedmiotowa i że postępowanie należy umorzyć; oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania i skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut:

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd błędnie zinterpretował i zastosował art. 107 ust. 1 TFUE, gdy uznał, iż Komisja nie mogła wykluczyć istnienia korzyści opartej na zastosowaniu kryterium podmiotu działającego w warunkach gospodarki rynkowej w związku z postępowaniem arbitrażowym między spółką DEI a spółką Mytilineos, lecz powinna była zbadać, czy taryfa ustalona przez sąd arbitrażowy odpowiadała rzeczywistości cenie nabycia, ponieważ sąd arbitrażowy należało zrównać z państwowym sądem powszechnym.

Ze względu na to naruszenie prawa Sąd dopuścił się błędu, gdy stwierdził, że Komisja powinna powziąć wątpliwości zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia 2015/1589⁽¹⁾, na których podstawie powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do taryfy ustalonej przez sąd arbitrażowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).